

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีการติดต่อกับต่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาสากล ทำให้ทราบถึงความเจริญ การเปลี่ยนแปลงและความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลก ช่วยให้เข้าใจวิทยาการใหม่ ๆ ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศด้านการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ มีความสำคัญมากในระดับอุดมศึกษา เพราะเอกสาร ตำราหรืองานวิจัยส่วนใหญ่พิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ในด้านการประกอบอาชีพบางอาชีพจำเป็นต้องอาศัยผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และมักเป็นอาชีพที่มีรายได้สูง ผู้มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีจึงมีโอกาประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า แม้แต่ในชีวิตประจำวันของคนไทย ภาษาอังกฤษก็เข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากป้ายโฆษณา ชื่อสถานที่ ร้านค้า สิ่งของเครื่องใช้ ยารักษาโรค หนังสือพิมพ์ เพลง ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง และรายการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

ด้วยเหตุเหล่านี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งสำคัญในระบบการศึกษาของไทย ดังนั้นวิชาภาษาอังกฤษจึงได้รับการบรรจุเข้าไว้ในหลักสูตรการศึกษาของไทยเกือบทุกระดับในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่าเป็นสื่อสำคัญในการติดต่อกับต่างประเทศ เสริมสร้างนิสัยในการใช้ทักษะพื้นฐาน ได้แก่ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ตามสมควร ตลอดจนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นคุณเจสำคัญสำหรับการค้นคว้าหาความรู้อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงต่อไป (คิด และ ศศิธร, 2516)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ จึงกำหนดวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาต่างประเทศตามความสนใจของผู้เรียน
2. เพื่อให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ในภาษาที่เลือกเรียน รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับภาษา สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ
3. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับสูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพ
4. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน และในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. ให้มีนิสัยรักการอ่าน อ่านเพื่อความเพลิดเพลินและสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองได้
2. สามารถอ่านเข้าใจและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ซึ่งจุดประสงค์ข้อนี้สอดคล้องกับความเห็นของ Tinker (1965) ที่กล่าวในการอ่านอย่างมีคุณภาพว่า นักเรียนจะต้องมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน และความเข้าใจเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้ในระดับชั้นต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง Syoc (1963) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเรียนภาษาไว้ว่า ในการเรียนภาษาสิ่งที่เราคิดว่าเป็นประโยชน์มากที่สุดคือ การเรียนรู้ศัพท์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Robinson (1960) ที่ว่าความเข้าใจคำศัพท์เป็นหัวใจของการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในเรื่องอ่านนั้น

สำหรับนักเรียนไทยแล้วแม้หลักสูตรจะกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองทางภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้มีความรู้ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประกอบอาชีพหรือเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป และเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจในวัฒนธรรมของชนชาติที่เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษ แต่สภาพความเป็นจริงพบว่าผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ การเรียนรู้ศัพท์ในภาษาต่างประเทศมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์หรือโครงสร้างของประโยค ผู้เรียนภาษาต่างประเทศมักจะให้ความสนใจศัพท์ก่อนอย่างอื่น แล้วจึงนำศัพท์มาฝึกใช้ในโครงสร้างประโยค ในลำดับต่อมา บำรุง (2524) กล่าวว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเรียนรู้ศัพท์ก่อน แล้วนำศัพท์นั้นมาผูกเป็นประโยคในลักษณะภาษาอังกฤษแบบ

ง่าย ๆ ที่หนังสือสารได้รู้เรื่องก่อนที่จะถูกประโยคแบบมาตรฐานได้ ปรียา (2524) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ด้านศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลจังหวัดอุบลราชธานี จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้ในเรื่องคำศัพท์ของนักเรียนอยู่ในระดับอ่อนและอ่อนมาก นอกจากนี้ วันดี (2523) ได้ทดสอบความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับ ป.ศ. ชั้นสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครูภาคใต้ พบว่า การใช้คำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างอ่อน ส่วนสมหวัง (2524) ได้ทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์กับนักศึกษาระดับ ป.ศ. ชั้นสูงปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า การใช้ศัพท์ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงแสดงให้เห็นว่าผลการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ

จากปัญหาดังกล่าว ได้มีผู้เสนอแนวคิดในการแก้ปัญหา และมีผู้พยายามแสวงหาแนวทางหรือวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมอันจะนำมาสู่การเรียนการสอนศัพท์ภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น อาทิ เพ็ญณี (2519) ได้ทำการวิจัยพบว่า ครูจำนวนมากที่สอนในระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา มีความต้องการทราบเกี่ยวกับวิธีนำเอาอุปกรณ์การสอนมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ญาดา (2524) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษว่าที่ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องมาจากครูผู้สอนขาดสื่อและอุปกรณ์ในการสอน จากปัญหาและแนวคิดผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าสื่อการเรียนการสอน มีความสำคัญยิ่งในการช่วยถ่ายทอดหรือนำความรู้และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อที่ปรากฏในรูปแบบของตัวหนังสือที่สามารถศึกษาได้อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นสื่อมวลชนที่แพร่หลายเนื่องจากไม่จำกัดเวลาในการอ่าน มีราคาถูกกว่าสื่อชนิดอื่นและยังเก็บเป็นหลักฐานได้ หนังสือพิมพ์จะรวบรวมข่าวสาร บทวิจารณ์ การบันเทิงตลอดจนเนื้อหาสาระอื่น ๆ ไว้มากในปัจจุบันหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชักจูงและเร่งเร้าให้เกิดประชาคมติ ขณะเดียวกันก็เป็นแหล่งสะท้อนประชาคมที่สำคัญ เพราะหนังสือพิมพ์เข้าถึงบุคคลทุกระดับชั้นได้ ทั้งนี้ก็เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับนี้ไปแล้ว ส่วนใหญ่จะมุ่งศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีบางส่วนต้องการออกไปประกอบอาชีพอันควรแก่ตน ซึ่งก็ต้องใช้ประโยชน์จากภาษาอังกฤษอีก

อนึ่งในเรื่องของโปรแกรมการเรียน คนทั่วไปมักมีความเห็นว่านักเรียนที่เรียนโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่เรียนในโปรแกรมการเรียนอื่น ๆ เพื่อความกระจ่างในประเด็นนี้ จึงเป็นการสมควรที่จะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษอันจะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลไปพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์มากขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังต่อไปนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์กับโปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศหญิงกับเพศชาย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1.3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความเข้าใจศัพท์ จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ กับที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.3.2 ความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโปรแกรมการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ กับที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.3.3 ความคงทนด้านความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายแตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.4.1 ได้ทราบระดับความรู้ความเข้าใจด้านศัพท์ภาษาอังกฤษจากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 อันจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการเสนอแนวทางการสอนภาษาอังกฤษแก่ครูและผู้บริหารโรงเรียนให้มีความสนใจต่อการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.4.2 ได้แบบทดสอบความรู้ด้านศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถให้เป็นเครื่องมือวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียนได้อีกแนวทางหนึ่ง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1.5.1 ความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษหมายถึงความเข้าใจศัพท์ ความหมายทั้งเฉพาะคำและตามบริบทจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งเมื่ออ่านแล้วผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงความหมาย สามารถแสดงความคิดเห็น สื่อความหมาย วิเคราะห์ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของใจความหรือของผู้เขียนได้ ในการวิจัยครั้งนี้จะให้ความสนใจแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ระหว่างการสอบก่อนการทดลองและการสอบหลังการทดลอง เป็นคะแนนความเข้าใจ

1.5.2 ความคงทนความเข้าใจศัพท์ หมายถึง การคงไว้ซึ่งผลของความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษหรือความสามารถที่จะระลึก ได้ต่อสิ่งเร้าที่เรียนมา โดยได้จากการหาคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังสอนทันที กับการทดสอบหลังสอน 2 สัปดาห์จากการตอบแบบทดสอบความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับเดียวกัน

1.5.3 เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง เนื้อหาจากข่าว บทความ ที่ครอบคลุมเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในเรื่องของการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และทั่ว ๆ ไป

1.5.4 แบบทดสอบความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบความเข้าใจศัพท์จากการอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นโดยมี

วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลของความเข้าใจศัพท์ทั้งในลักษณะเฉพาะคำและตามเนื้อหาของข่าวโดยตัดเนื้อหาจากหนังสือพิมพ์สดตัวเต็มที่ วิเคราะห์ลักษณะของข้อสอบเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน (Section) ดังนี้

ตอนที่ 1 (Section one) เป็นข้อสอบวัดความเข้าใจศัพท์เกี่ยวกับการพาหุข่าว มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตอนที่ 2 (Section two) เป็นข้อสอบวัดความเข้าใจศัพท์ในเนื้อหาของข่าว มีจำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

โดยแบบทดสอบนี้ ได้ผ่านการตรวจและปรับปรุงโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ และผ่านการหาคุณภาพของข้อสอบตามโปรแกรมคอมพิวเตอร์ IAP (Item Analysis Program) ของ ผศ.ไพศาล จุวรรณน้อย และอาจารย์ สมพงษ์ พันธุ์รัตน์ ที่เชื่อถือได้